

Sygn. akt I ACz 949/12

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym :

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
Sędziowie:	SA Marek Klimczak (spr.)
	SA Dariusz Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółki z o.o. z/s w K.**

przeciwko (...) **Spółce z o.o. z/s w K.**

o stwierdzenie nieważności uchwał Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego – Sądu Gospodarczego w Rzeszowie

z dnia 6 listopada 2012r. sygn.. akt VI GC 111/12

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy – Sąd Gospodarczy w Rzeszowie odmówił uzasadnienia wyroku i doręczenia wyroku z uzasadnieniem p. B. B. i jego pełnomocnikowi radcy prawnemu Ł. W..

W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, iż powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., jako jedyny (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. wniosła o stwierdzenie nieważności uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki (...) Sp. z o.o. w K. z dnia 30 kwietnia 2012 r. oznaczonej numerem 1, dotyczącej odwołania zarządu Spółki oraz numerem 2, dotyczącej powołania do zarządu Spółki. Nadzwyczajne Zgromadzenie zostało przeprowadzone bez zwołania, w którym nie uczestniczyli wszyscy wspólnicy jedyne go wspólnika powodowego (...) Sp. z o.o. w K.. Ponadto osoby reprezentujące jedyne go (...) Spółki (...) nie są członkami zarządu Spółki ani nie posiadali stosownych pełnomocnictw.

W odpowiedzi na pozew, pozwany pismem procesowym podpisanym przez prezesa zarządu, z dnia 10 lipca 2012 r, uznał żądanie pozwu.

Odpowiedź na pozew złożył również w piśmie z dnia 12 lipca 2012 r. B. B. jako prezes zarządu, który wniósł o oddalenie powództwa.

Zarządzeniem z dnia 16 lipca 2012 r, doręczonym 18 lipca 2012 r, podpisujący odpowiedź na pozew z dnia 12 lipca 2012 r, został wezwany do wykazania, że jest uprawniony do reprezentacji pozwanej Spółki, w terminie tygodnia pod rygorem zwrotu pisma. Mimo upływu terminu, autor pisma procesowego z dnia 12 lipca 2012 r, nie wykazał, że był uprawniony do reprezentowania spółki.

W tym stanie rzeczy, zarządzeniem z dnia 2 sierpnia 2012r. odpowiedź na pozew z dnia 12 lipca 2012 r. została zwrócona. Na zarządzenie to nie zostało złożone zażalenie.

Zdaniem Sądu Okręgowego, z powyższego wynika, że pan B. B. nie jest uprawniony do reprezentowania pozwanego i nie może domagać się sporządzenia uzasadnienia wyroku i jego doręczenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zagadnienie, które wymagało wyjaśnienia dla potrzeb rozstrzygnięcia o niniejszym zażaleniu należy w doktrynie do kontrowersyjnych.

Powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały jest szczególnym rodzajem powództwa o ustalenie. Przypadek, który reguluje art. 252 k.s.h., dotyczy sytuacji, gdy zapadła uchwała jest sprzeczna z ustawą. W konsekwencji więc podjęcie uchwały sprzecznej z przepisami powoduje na podstawie art. 58 k.c. bezwzględną nieważność uchwały (tak również S. Sołtysiński (w:) *Prawo spółek kapitałowych*, t. 17 B, Warszawa 2010, s. 592; M. Gutowski, *Sankcja nieważności na tle uchwał organów spółek kapitałowych*, PPH 2007, nr 12, s. 22; M. Wilejczyk, *Stosowanie przepisów kodeksu cywilnego do wadliwych uchwał zgromadzeń wspólników spółek kapitałowych*, PPH 2012, nr 4, s. 25; odmiennie J. Frąckowiak, *Uchwały zgromadzeń wspólników spółek kapitałowych sprzeczne z ustawą*, PPH 2007, nr 11, s. 9; A. Koch, *Charakter sankcji wobec sprzecznych z prawem uchwał spółek kapitałowych*, PPH 2007, nr 2, s. 9; B. Stelmach, *Zaskarżanie uchwał wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i walnego zgromadzenia akcjonariuszy*, KPP 2012, z. 2, s. 402, którzy wskazują, że sankcja wskazana w art. 252 k.s.h. jest zbliżona do sankcji nieważności względnej, a wyrok sądowy stwierdzający tę nieważność ma charakter konstytutywny; por. również K. Osajda, *Wadliwe uchwały organów spółek kapitałowych w najnowszym orzecznictwie Sądu najwyższego*, Glosa 2012, nr 2, s. 18, który opowiada się za uznaniem sankcji wynikającej z art. 252 k.s.h. za „ważność zawieszoną”, ew. „unieważnialność”). W momencie zgłoszenia powództwa uchwała jest już nieważna, a chodzi jedynie o stwierdzenie jej nieważności (por. jednak stanowisko SN wyrażone na gruncie analogicznych przepisów dotyczących spółki akcyjnej w wyroku z 24 lutego 2011 r., III CSK 150/11, *Palestra* 2011, z. 5-6, s. 157, zgodnie z którym wyrok stwierdzający nieważność uchwały walnego zgromadzenia spółki akcyjnej wywiera skutek *ex tunc*, co nie oznacza jednak, że zaskarżona uchwała była od początku nieważna).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, niezależnie od tego, które z przedstawionych wyżej stanowisk uznać za właściwe, konieczne jest przyjęcie zasady, iż do zanegowania skutków prawnych uchwały sprzecznej z ustawą niezbędne jest wydanie na żądanie uprawnionego podmiotu, zgłoszone w odpowiednim terminie, stosownego wyroku sądowego. Takie jest przecież *ratio legis* przepisu art. 252 k.s.h. Do czasu wydania takiego wyroku skutki prawne uchwały muszą być respektowane. Możliwość ich nierespektowania z mocą wsteczną, nie tylko przez strony procesu, powstaje dopiero po uprawomocnieniu się wspomnianego wyroku (por. również Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 13 grudnia 2007 r. I ACa 679/07, LEX nr 370783).

Za przyjęciem takiego zapatrywania przemawiają przede wszystkim względy pragmatyczne. W razie sporu w przedmiocie ważności uchwały, wyrok sądowy jest najskuteczniejszym sposobem na usunięcie stanu niepewności prawnej w tym przedmiocie. Wspólnicy, organy spółki oraz ich członkowie są wtedy zainteresowani urzędowym poświadczeniem nieważności uchwały, a takowe zapewnia tylko wspomniany wyrok. Chodzi też o uniknięcie takich paradoksalnych sytuacji, w których – jak to trafnie zauważa skarżący – opowiedzenie się za przeciwnym poglądem prowadzi do zajęcia w sprawie merytorycznego stanowiska jeszcze przed wydaniem w sprawie wyroku.

Zapłatywane powyższe znajduje również oparcie w regulacji przyjętej w art. 249 § 2 k.s.h. zgodnie z którą, jeżeli toczy się postępowanie rejestrowe w związku z podjętą uchwałą, wniesienie powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały nie wstrzymuje tego postępowania, choć sąd rejestrowy może je zawiesić po przeprowadzeniu rozprawy (zob. uchwałę SN z 21 lipca 2010 r., III CZP 49/10, Pr.Sp. 2010, nr 9, s. 2, zgodnie z którą dopuszczalne jest zabezpieczenie roszczenia o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przez zawieszenie postępowania rejestrowego dotyczącego wpisu zmian na podstawie tej uchwały; tak również SA we Wrocławiu w postanowieniu z 19 stycznia 2012 r., I ACz 45/12, LEX nr 1108794). Postępowanie rejestrowe, co do zasady, toczy się, gdyż nie można założyć na podstawie tylko złożenia powództwa, że stwierdzona zostanie nieważność uchwały. Rozumowanie powyższe potwierdza, więc rolę jaką powinien odgrywać wyrok sądowy w procesie definitywnego usunięcia z rzeczywistości prawnej i gospodarczej uchwały nieważnej.

Z tych przyczyn podzielić należało pogląd skarżącego, iż zaskarżona uchwała stanowić mogła w niniejszym procesie dostateczne umocowanie dla B. B. do działania w imieniu pozwanej Spółki, co jednocześnie przekłada się na konieczność respektowania jego uprawnienia do ustanowienia w sprawie pełnomocnika procesowego. Nic zatem nie stało na przeszkodzie doręczeniu tak ustanowionemu pełnomocnikowi odpisu wyroku z uzasadnieniem w rezultacie jego wniosku, złożonego na podstawie art. 328 § 1 k.p.c.

Z tych względów zażalenie powoda podlegało uwzględnieniu a zaskarżone postanowienie zmianie, poprzez jego uchylenie (art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.).

(...)

1) (...)

2) (...)

R. , dn. 18.01.2013r.